

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8331/2025
07.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовић, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Високи савет судства – Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 4/25 од 14.02.2025. године, у седници одржаној 07.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 4/25 од 14.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 4/25 од 14.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду Прр1 110/22 од 12.09.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и обавезана тужена да тужилји на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року исплати износ признатог новчаног потраживања по решењу Трговинског суда у Београду Ст 10/2002 и то износ од 3.953,34 динара са законском затезном каматом од 02.03.2022. године, као дана подношења тужбе, до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилји на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 81.000,00 динара са законском затезном каматом од наступања услова за извршење до исплате.

Допунском пресудом Првог основног суда у Београду Прр1 110/22 од 28.08.2024. године, одбијен је као неоснован захтев тужиле за исплату законске затезне камате на износ главног дуга од од 3.953,34 динара за период од 31.07.2012. године до дана подношења тужбе 02.03.2022. године.

Виши суд у Београду је, пресудом Гжрр1 4/25 од 14.02.2025. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду Прр1 110/22 од 12.09.2023. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Првог основног суда у Београду Прр1 110/22 од 12.09.2023. године, тако што је обавезана тужена да тужиљи на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 72.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде трошкова другостепеног поступка исплати износ од 121.600,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу става првог изреке којим је потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права у смислу члана 404. ЗПП (посебна ревизија).

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11... 10/23-др. закон), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, из чега следи да нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужене.

Предмет тражене правне заштите је накнада имовинске штете у висини новчаног потраживања из радног односа код стечајног дужника „Инвестбанка“, утврђеног у поступку стечаја означене банке, настале повредом права на суђење у разумном року, која повреда је утврђена правноснажним решењем, а побијана одлука је у складу са Закључком усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018. године, по ком Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа која су без њихове кривице остала неизвршена у поступку стечаја вођеним над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року. Досуђени износ представља разлику између у стечајном поступку признатог и утврђеног потраживања и износа који су утврђени делимичним деобама а тужиљи нису исплаћени њеном кривицом.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП у вези са одредбом члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23).

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 02.03.2022. године, а вредност предмета спора је 3.953,34 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку у вези са одредбом члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23).

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**